

המקורבים

לרביה"ק מוהר"ן עברסלב זיע"א

והיו לאחדים // האהדות העולה מתוך כתבי רבנו מוהר"ן זמנא הגר"א מוילנא זיע"א

כך שמעתי // דיבורי קודש ששמע מוהר"א ש מרבי לוי יצחק בנדר ז"ל

קיום האדם ללא התורה בדרך ארץ שקדמה לתורה

מאת: הרב פנחס כהן

בהתגלותו בבחינת גבורה והן בתושב"כ והן בתושבע"פ וכו' כמבואר שם בארוכה.

ולא באנו כאן להאריך בביאורם בפרטות, אלא לעמוד על המאמר הראשון אשר הוא שורש וראשית לכל המאמרות, ושומה עלינו להתבונן במעשה בראשית להבין מהו עניינו של אותו המאמר אשר בהכרח צריך הוא להיות הקדמה אצלנו גם כן לכל עבודתנו ותורתנו, למען לא ניגע לדיק ולא נלד לבהלה חלילה.

העשרה מאמרות הינם עשרה אופני גילוי כבודו בעולם

הליקוט"מ (תניינא י"ב) מבאר כי הכוונה הפנימית כשנאמר בתורה אמירה אצל ה' הוא להתגלות כבודו ומלכותו בהתלבשות בעולם הזה באופן מסוים לפי אותו אמירה, וז"ל 'דע, כי שורש כל הבריאה הוא הכבוד, כי כל מה שברא הקדוש ברוך הוא לא בראו אלא לכבודו, כ"ש כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו וכו' (יומא לה). ומאחר שהכל נברא בשביל כבודו ית', נמצא שכבודו יתברך הוא שורש כל הבריאה. ואף על פי שכולו אחד, עם כל זה בהבריאה יש חלקים, ובכל חלק וחלק מהבריאה, יש בו בחי' כבוד מיוחד, שהוא שרשו כנ"ל... וזה בחי' ובהיכלו כלו אומר כבוד, שבכל מאמר משובש בו כבודו ית', שעי"ז נברא העולם, כי מלא כל הארץ כבודו.

אבל באמת גילוי כבוד ה' בכל העולם הוא דבר שתלוי בנו בכל אחד מישראל היאך תופס הוא בדעתו ובליבו את כבוד ה' בכל מאורע ובכל בריאה, וזהו תכלית עבודת התורה והמצוות לגלות ולהאיר את כבוד ה' בנבראים כולם, אך צריך להבין היאך אנו מגלים את אותו כבוד ה' עלינו ועל כל הנבראים באותם עשרה המאמרות ולכך נראה מה שלימד אותנו במקום אחר כי תיקון המידות הוא ההקדמה לתורה כי עליו חל כבוד ה' וכמו שאמרנו כי כל הכועס כאילו עובד ע"ז למרות שאין איסור בתורה לכעוס אך המידות הינם המעמידים את האדם לפני ה' בכל רגע ועל זה התורה מפרטת את האופנים השונים שבהם

עשרה מאמרות שעליהם מתלבשת התורה ובהם תלויים השכר והעונש

ההקדמה שפותחת איתה התורה לכל חמשת החומשים על כל תרי"ג מצוותיהם הוא עשרת המאמרות שבהם ברא הקב"ה את עולמו אשר בהם תלויים כל השכר ועונש כמובא במשנה באבות 'והלא במאמר אחד יכול להבראות אלא להפרע מהרשעים שמאבדין את העולם שנברא בעשרה מאמרות, וליתן שכר טוב לצדיקים שמקיימין את העולם שנברא בעשרה מאמרות'. הרי שאלו המאמרות הינם מתלווים לכל חלקי עבודת האדם ובכל פעולה שעושה הוא מקיים את אותם העשרה מאמרות או להיפך חלילה.

וביאור הדבר הוא כפי שלימדונו חז"ל בתיקו"ז ובזוה"ק כי עשרה מאמרות אלו אינם חלילה סיפור היסטורי, אלא הינם המאמרות העומדים ומקיימים את כל הבריאה ואת כל מעשי האדם בכל רגע ורגע (מעין מה שביארו על הפסוק 'לעולם ה' דברך נצב בשמים' כי דיבור ה' קיים לעולם ומקיים את כל הבריאה בכל רגע ורגע), עיין בתיקו"ז מתיקון ל' ואילך ובביהגר"א שם היאך מקבילים המה ליסודי המצוות, ולעשרת המדרגות שיש בנבואה ובריאת שמים (ועיין בזה גם בליקוט"מ בתורה צ"ז, וח' ז' ועוד).

כי לעולם זהו תחילת העבודה והיא קודמת לתורה לא רק בסדר הבריאה אלא גם בסדר העבודה עצמה, כי העשרה מאמרות נהפכו להיות עשרת הדברות ע"י עשרת המכות (כמובא בשפ"א ועוד), כי בתחילה קודם שניתנה התורה הכבוד נתגלה בבריאה בעצמה, אך במצרים נעשה כבריאת העולם מחדש על כל עשרת אמרותיה, ולכך זכו ישראל לעשרת הדברות (כמבואר בזוה"ק וירא יא ע"ב עיי"ש) שהינם שורש כל התורה והמצוות, ואמנם הדברים עמוקים ויסודותם בכבשוננו של עולם להבין באבנתא דליבא את סדר קומת הבריאה והאדם על כל עשר קומותיו (הנקראים עשרת הספירות כמובא בגר"א בתיקו"ז י"ב, ועיי"ש שביאר כי המאמרות הן מלמטה למעלה מאמר הראשון מלכות וכו') והיאך מאיר בהם אורו יתברך וכבודו בכל קומה וקומה הן בהתגלותו בבחינת חסד והן

מאת: הרב דן כהן

חמדת לבבי! צריך שתדע שגזר העולם אין שום עצה אחרת, רק להיות רגיל לברך תמיד אליו יתברך. להרגיל עצמו לילך במקום פנוי שאין שם בני אדם, ולפרש כל שיחתו אליו יתברך, וכל מה שעובר עליו בפרטי פרטיות - הכל לכל יספר וישיח אליו יתברך בלשון שרגיל בה, ודבר זה עקר ויסוד גדול ביהדות.

ושמעתי מרבי לוי יצחק כמה פעמים, שאנשי שולמנו רגילים לומר: "אלמלא לא באנו אל העולם רק להתודע מעצה זו, היה גם כן קדאי". ובפרט שתהלה לא-ל, זכינו לקבל מרבנו הטון עצות והתחזקות, איך לעבר את העולם בשלום.

(אשר בנחל, ח"ט, ט', ב' תשלא, ש' תשל"ח)

אמר רבי לוי יצחק, שבכל הצדיקים אנו מוצאים ששמרו את ימיהם, כמו שכתוב באברהם (נראשית כה, א): 'ואברהם זקן בא בימים', וכן אצל דוד (מלכים א, ב, א): 'ויקברו ימי דוד', כי הם השלימו את ימיהם. וסיים: 'אשרי אדם שזוכה למלא את ימי בטוב ובנעימים' (שקורין אנפילען די טאג מיט גוט'ס).

ואמר, שהעקר שצריך האדם לקבוע את עצמו בקל יום על למוד התורה הקדושה. כמה שילמדו בקל יום - את זאת לא יכולים לומר לחברו, כי לא כל המחנות שונים, אבל קביעות - זה צריך להיות אפלו מעט דמעט, כי אם הוא בקביעות, זו עקר החשיבות אצלו יתברך.

ואמר, שזו פגנת מאמר ז"ל: "קבעת עתים לתורה?" ששואלים את האדם, אם התורה שלו היתה בדרך קביעות בכל יום, ולא בדרך עראית, כי רק זה חשוב מאד למעלה. כי רואים אחד שילמד ביום אחד הרבה דפים נקרא, ולמחרת או כמה ימים אחר כך לא ילמד כלום, זה כבר פגם גדול, כי העקר ללמד בכל יום מעט או הרבה בקביעות עצומה.

ואמר שכל ענין ההתבודדות הוא ענין של ישוב הדעת, לישב את עצמו בזה העולם, מה הוא עושה ואיך הוא מבקש את ימי ושיעותיו.

(שם, ח"ט, ט', ב' תשצו, ש' תשל"ט)

עלון 'המקורבים' ©
העלון יוצא לאור בס"ד ע"י ארגון 'המקורבים' (ארגון אחר מהארגון הנפלא 'הקבוצה ש"י הרב י"מ גלינסקי')
ליצירת קשר, להוצאת שם, לקבלת הגליון באימיל, למוקדי הפצה, ולפרסום בגליון פנו לקו 'המקורבים': 077-31-40-331 והשאייר הודעה בשלוחה: 2 או לפל': 054-848-73-17 או לאימיל: E0773140331@GMAIL.COM
ניתן לתרום דרך מכשירי 'קהילות' בכל רחבי הארץ (בחישוב: העולם היהודי). וכן דרך קו 'קהילות': 0732757000 בשלוחה: 11318. או דרך קו 'המקורבים' בשלוחה: 09. (יש לזכור אתנו על ההרמזה) תזכור למצוות!

להצלחת יוסף שלום בן מרים נ"ו
שיעלה ויתעלה ברוחניות וישיש חיל בעבודתו ה'

עבודת היום // פנינים על עבודת היום לאור תורה זו

מאת: הרב אריה גלינסקי

טלית ותפילין

ואחר כך בהאיר אור יום אזי מאיר אור ההתפארות מאוד ועל כן מניחים תפילין שהם עיקר בחינת ההתפארות, וכלשון רבינו ז"ל במאמר "כשאחד מישראל נתקרב להשם יתברך, ונתוסף עוד ישראל שרוצה לעבדו יתברך, וכל מה שנתוסף יותר דברים מישראל שרוצים לעבדו ולהתקרב אליו, אזי נתגדל ונתוסף יותר התפארותו יתברך, שהוא יתברך מתפאר בעמו ישראל המתקדבים אליו. ועל ידי

זה ההתפארות נעשין תפילין מחין, ומזה נעשה קדשת ארץ ישראל.

ומקדימים להתעטף בציצית שהיא בחי' הארת ההשגחה, כי הציצית היא בד' כנפות להורות שבאיוזה צד שפונה הש"ת הוא שם ומשגיח עליו בהשגחה גדולה, וזהו ההקדמה והיסוד לאור התפילין שהוא בחי' המוחין שנעשה ע"י ההתפארות, כי ההתפארות הזאת נעשה מאתערוותא דלתתא כשאישי הישראלי מתעורר להאמין באמונת ההשגחה [וכפי שמובן מכללות המאמר], ואח"כ זוכים לאור המוחין

והחכמה של ארץ ישראל שנמשך בתפילין, וגם בזה יש שני בחינות, תפילין של יד ותפילין של ראש, כי ההתחלה היא מתפילין של יד שהיא בחי' האתערוותא דלתתא להתקרב להש"ת, בבחינת כנגד הלב, ועי"ז זוכים לתפילין של ראש שהיא בחי' מוחין, כי עי"ז זוכים להארת השכל דקדושה, שהוא בחינת טעם ארץ ישראל שאוירה מחכים.

קדושת האכילה

ואחר כך עוסקים בעבודת האכילה שאז הוא עיקר הארת ההתפארות, וכמבואר באריכות

המשך בעמוד 3

והיו לאחדים - המשך

השכינה מתגלה על האדם ובעולם, אך ההקדמה הראשונה הוא העמדת האדם לפני ה'.

תמוה ונפלא היאך אפשר לפרוש מן התורה אפילו שעה אחת הלא היא חיינו

כך מאריך לתמוה בליקו"מ (תניינא ע"ח) ומהראוי לצטט את אריכות לשונו שם היאך שופך שם את ליבו באהבת התורה ובחמדתה כי מיהו האיש שיתרצה בקיום המצוות על פני לימוד התורה אשר בדביקות התורה היא החיים ואורך הימים ובמה יחיה עצמו באותה השעה עי"ש.

ומגלה שם הליקו"מ יסוד נורא ונפלא כי ישנה מציאות שבה יכול האדם לחיות עצמו מכח קיום העולם שקדם לקבלת התורה שהעולם נתקיים במתנת חנם בחסדו יתברך, שהיו עוסקין רק בישוב העולם ובדרך ארץ כמו שאמרו במדרש כי גדולה דרך ארץ שקדמה לעולם כ"ו דורות, וגם אז היתה התורה במציאות כי התורה נצחית, כי אז קודם מתן תורה היתה התורה בהעלם ובהסתרה. היינו, כי כל התורה כלולה בעשרת הדברות, ואז קודם מתן תורה, היו העשרת הדברות נעלמים בעשרה מאמרות שבהם נברא העולם. נמצא, שהיתה כל התורה כולה נעלמת ונסתרת בתוך יישוב העולם, שנברא בעשרה מאמרות. ובכל הדיבורים של העולם, ובכל העובדות והעשיות, הן מי שחוטב עצים, או איזה עובדא שיהיה, ככולם נעלם התורה.

ועי"ש שביאר כי בתורה הזו שגנוזה בעשרה מאמרות אפשר להעלות את הנמוכים והפשוטים ביותר שיקבלו משם חיות, ועי"ש שביאר כי העיקר שלא ייאש את עצמו וכו' שגם כשאינו יכול ללמוד או כשנופל למקום שנופל לשם לעולם יחיה עצמו בתורה הנעלמת כפי בחינתו, וזה יבואר במאמר הבא על המאמר של בראשית א"ה, וע"ע מה שהרחיב בזה בתורה ל"ד על עניין העלאת הנצו"ק כי צריך האדם לעולם לראות בכל מאורע ודבר בעולם היאך מתגלה שם כבוד ה' וכן בתורה א' העמיד על יסוד זה את כל עבודת האדם יעו"ש ואכמ"ל.

דרך ארץ שקדמה לתורה זה תיקון המידות ובדברי הגר"א לכאן הדבר נתבאר באופן אחר היאך התורה מתלבשת על הדרך ארץ

של עולם הרי שנצטוו בזה גם אומות העולם מכח השכל הישר, וזה עמד כעין ציווי תורה.

וזהו הקדמת התורה בחומש בראשית ושמות היאך ישראל השלימו את מידות הדרך ארץ בהליכה בדרכי האבות והשבטים עד שהזדככו בכור הברזל במצרים לקבל עליהם בשלימות את בחינת העבדות כדי שיוכלו לקבל את התורה בהר סיני ולהיות אלו אשר עליהם מוטלת גילוי כבודו יתברך בעולם כולו (וזהו שסיבת גלותם היתה בעקבות הדלטוריא שהיתה ביניהם כמובא ברש"י על 'אכן נודע הדבר', ורק כשהושלמו להיות עם אחד וכו' שיחול עליהם שמו אחד ואכמ"ל בהו).

טענת הגר"ח לגרש"ש בטעם המצוות השכליות כדברי הליקו"מ הנ"ל

והן אמת ידוע המעשה עם הגר"ח שטען על ביאור הגר"ש שקאפ שמה שנשתבחו ישראל בזה שהקדימו נעשה לנשמע הוא משום שנשמע הוא כנגד המצוות השכליות ואילו הנעשה הוא כנגד המצוות החוקיות שאין להם טעם עפ"י השכל, וטען לו הגר"ח כי כל זה היה נכון אם העולם היה נברא קודם התורה, ואז היה שייך לומר שיש מצוות שכליות שהן תיקון העולם, אבל האמת היא שקדמה התורה לבריאת העולם ותקע"ד דורות, וקוב"ה הסתכל באורייתא וברא עלמא וא"כ כשהתורה כותבת לא תרצה שהיא מצוה שכלית, משום היא חורבן העולם, ולכן נברא העולם באופן כזה שרציחה הינה חורבן העולם, וזהו ביאור המשנה ש'בעשרה מאמרות נברא העולם' וכו' שמבואר כאן כי עיקר הפגם בעבירה שמחריבה את העולם הוא בזה שמבטל את מאמר ה' של בריאת העולם שהרי שינוי בספרי המקובלים שהקב"ה ברא רבבות עולמות ועי" עבירה אחת שמחריבה את העולם הוא פוגם במאמר, וביארו שלעולם טעמי המצוות אינן הסיבה והטעם שבשבילם ניתנה המצוה אלא שזוהי דרגת הטעם במצוה כטעם שמרגיש האדם בפיו, ואדרבה הדברים תואמים נפלא עם הדברים שנתבארו כי התורה עצמה פותחת בהלכות דרך ארץ ובמידותיו של הקב"ה שנצטוונו ללכת בהם, בכדי ליצור את המציאות הזו בעולם וזה עצמו הופך להיות חפצא של תורה וכדברי הליקו"מ הנ"ל.

הקודמת לה, שכידוע מה שכתב הגר"א באיגרתו לבני ביתו 'תלמד מסכת דרך ארץ קדמה לתורה' (תדב"א פ"א), ורמז להם בזה שקודם ללימוד התורה יקדימו הנהגות דרך ארץ, ובפשטות הדרך ארץ שדיבר עליו הגר"א הוא כדבריו בבאורו על מגילת אסתר פ"י, וכן בשהש"ר א, ה שכתב כי המידות הטובות אינם כתובים בתורה כי הם כוללים את כל התורה וכמו שאמרו כי הכועס כאילו עובד ע"ז וכו' והמידות הם כלל של המצוות וכו'.

ועיין בליקו"מ בתורה ק"א אשר ביאר היטב את העול דרך ארץ שמטילים על מי שמסיר מעליו עול תורה שהוא דרך הארציות והיינו תיקון הע' מדות הרעות של אומות העולם, ועי"ש שביאר כי מי שיש בו מדות הרעות נכנע תחת אומות העולם, ולכן ה' לא נתן להם את התורה, וזהו עומק דברי חז"ל על הופיע מהר פארן וכו' שראה שאין הם מתוקנים במידותיהם.

רק ע"י עמל ויגיעת התורה מסירים מעליו עול דרך ארץ וזוכה לתיקון מידותיו

וממשיך שם הליקו"מ כי על זה אמרו חז"ל כי 'אין התורה מתקיימת אלא במי שממית עצמו עליה' והיינו שימית את עצמיותו שהם בחינת המידות רעות והתאוות רעות וכו' וזה נעשה רק ע"י יגיעת התורה עי"ש בארוכה.

וכידוע גם דברי הגר"א על מה שנמשלה התורה למטר וכדכתיב 'יערוף כמטר לקחי', כי כמו שמטר מצמח מה שנזרע באדמה כך התורה מצמחת את המידות אשר נמצאים באדם וכשיש לאדם מידות רעות הרי שהתורה מצמחת לו את אותם המידות הרעות, ואין הדברים סותרים לדבריו באשת חיל אשר כתב שם כי ע"י יגיעת התורה זוכה האדם לתקן את כל מידותיו דהעיקר שצריך האדם לכוון את לימודו ועבודתו לצורך הדבר הזה.

וכנראה שהוא גופא הדרך ארץ שדיבר עליו הליקו"מ שיכול האדם לחיות עצמו מעצם העיסוק ביישובו של עולם, שהוא הבחינה הזו של העשרה מאמרות וכמבואר בספרים כי זהו הטעם שהעניש ה' קודם נתינת התורה את דור המבול וכו', כיון שכל שהוא סותר את יישובו

מעמדו של רבינו נחמן מברסלב בעיני גדולי דורו וגדולי הדורות הבאים

מאת: הרב חיים סילבר

ניתנה בטבת תקס"ח, 'חד מן קאמייא', 'המאור הגדול', 'איש קדוש מופת הדור', 'גברא רבה'. ובהסכמתו של הרה"ק רבי ישראל מקוויניץ המכונה המגיד מקוויניץ מחבר ספר 'עבודת ישראל', שהיה גם הוא מגדולי הצדיקים המפורסמים באותו דור, הוא כותב:

'לכו חזו מפעלות אלקים אשר פעל ועשה איש חי רב פעלים מקבציאל שקיבץ על ידו זקוקין דנורא ובעורין דאשא, אשר לקט במאמרים אומר לנגלות איהו יאה וגולתיה יאה, ליקוטי אמרים דברים נפלאים ונורא הוא סביביו, ששלח אלי חד מן ידידי ה"ה הרב המאור הגדול בנן של קדושים מופת הדור גדול מרבן שמו נודע בשערים מו"ה נחמן נ"י, נכד לרבינו הק' בעש"ט זללה"ה, אשר רוצה להעלותו על מזבח הדפוס להוציא לאור תעלומות חכמה. וראיתי בהם דברים ערבים נעימים וחדודים עמוקים מאד איש לפי ערכו. ומה נכבד היום אשר יצאו לאור דברים כאלו אשר להם דומיה תהלה. והנני מן המסכימים

די להציץ בחמשת ההסכמות שניתנו לספר ליקוטי מוהר"ן כדי לראות באיזו הערכה התייחסו למוהר"ן ולספרו.

הרה"ק רבי יעקב יצחק מלובלין המכונה 'החזוה מלובלין' שהיה מגדולי הצדיקים המפורסמים באותו דור כותב:

'הנה יד כתובה אלי באצבע אלקים חרות, אשר שלח אלי חד מן קאמייא, הלא הוא מחותני חביבי וידידי הרב המאור הגדול איש קדוש מופת הדור נ"י פ"ה ע"ה מו"ה נחמן נ"י, ליקוטים המלאים לה אמיר מלא וגדוש ביראת אלקים דברים מושכלים שכל אלקים. ועיינתי בהם על נכון, והנה מאד ישרו בעיני דברים נכבדים כאלו ולית דין צריך בושש, כי הדברים מאליהם יעידון ויגידון דבר אמת לאמיתו לפי עניינו ודברי אלקים חיים, והנה האי גברא רבא לא צריך לדידי ולא לדכות'...

כדאי לשים לב להפלגת התארים של החזוה מלובלין לאברך כבן שלושים וחמש (ההסכמה

שאלה: ממה שסופר עד כה אני שומע שרבי נחמן מברסלב היה באמת צדיק אמיתי ומיוחד. מענין אותי לדעת כיצד העריכו אותו גדולי דורו וגדולי הדורות הבאים, משום מה נוצר אצלי רושם שלא כל כך החשיבו אותו.

תשובה: יש בזה נקודת אמת שמוהר"ן ודרכו לא קיבלו בעולם את המעמד הראוי להם לפי ערכם, ועל זאת עוד נתעכב להלן, אבל עדיין זה רחוק מאד מהרושם המוצג בשאלה שגדולי ישראל בדרו ובדורות הבאים לא העריכו אותו. האמת היא שרבים מגדולי דורו שהכירו אותו או שמעו את שמעו העריכו אותו מאד ואף הפליגו בשבחיו בצורה יוצאת דופן.

1. וכבר אמר רבינו (שיחות ה'ר"ן אות קצה) בשנת תק"ע (שנה קודם פטירתו) 'כי מתחלה היה קשה לי קצת מפני מה יהיה כן, דהיינו שאין לנו שום חשיבות בעולם. אבל עכשיו וכו' שוב אינו קשה לי כלל' [שום חשיבות' הכוונה ביחס לחשיבות שהיתה ראויה לו לפי ערכו, אבל בוודאי היה נחשב לאחד מצדיקי הדור, כמו שיובא להלן].
2. ראה בפרק י' העוסק בענין 'יחידיו הדורות' וההסתרה המתלווה בהכרח לגילויים הגדולים שהתגלו על ידם.

המשך בעמוד 4 <<<

מיטיבי לכת - המשך

במצוה זאת הוא מתגלה בשעת סעודה דיקא כי עקר התגלות ההתפארות בשעת סעודה דקדשה כנ"ל וזה בחינת אכילת שבת ויום טוב שהוא מצוה גדולה מאד. כי אז בשבת ויום טוב עולה ההתפארות והשעשועים של כל המצוות והעבודות שעושין בחל וכוונתן בדברי רבנו זכרוננו לברכה כמו שכתבנו על פסוק 'צדק לפניו יהלך' שבשבת עולה המצוה לפני ה' יתברך וה' יתברך מתפאר בה וכו'. וכן ביום טוב מתקבץ השמחה של כל המצוות ואז זוכין לאור הפנים בחינת 'שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני ה' וכו' (כמו שזכרנו בהתורה מישיר דסיניא בסימו ל) ועל כן מחמת שבשבת ויום טוב עולה ומאיר כל ההתפארות של כל המצוות שישיראל עושין על כן אז הוא עקר אכילה דקדשה ואז מצוה גדולה להרבות בסעודה כי קדשת האכילה הוא על ידי התגלות ההתפארות שעל ידי זה נתגלה ונמשך במקום הזה קדשת ארץ ישראל שמשם עקר קדשת האכילה כנ"ל.

ועל פי דברי מוהר"ת האלו יומתק מאוד דברי הגמ' במסכת בבא מציעא (דף קז ע"ב) "ועבדתם את ה' א-להיכם וברך את לחמך ואת מימך - ועבדתם את ה' א-להיכם ואת לחמך ואת מימך - ופת במלח וקיתון של מים מכאן ואילך והסרתי מחלה מקרבך", שמשמע שהאכילה יש לה שייכות לקרי"ש והתפילה, ועל פי הגמ' יתבאר שבאמת בעת האכילה אזי עולה ההתפארות מהקרי"ש ותפילה, וע"כ אז נמשך שפע הברכה שהוא ע"י שמתעורר אז אור ההשגחה, כי כשעולה ההתפארות אז מתעורר אור ההשגחה כמבואר בפנים. ■

בדברי מוהר"ת (ליקוטי הלכות, ברכת המזון הלכה ד אות ד): 'כי אכילת ישראל קדש. ועקר התגלות ההתפארות הוא בשעת סעודה דקדשה של ישראל כמו שכתב רבנו זכרוננו לברכה במקום אחר שעקר שלמות המלכות הוא על ידי אכילה של ישראל בבחינת 'לעת האכל גשי הלם' אין הלם אלא מלכות, ששלמותו יתברך נתגלה על ידי קדשת אכילת ישראל ועקר על ידי מצוות ברפת המזון וכמו שכתב רבנו זכרוננו לברכה בספר הא"ב (אות א אכילה) "על ידי ברפת המזון נתודע ה' יתברך בעולם". והתגלות מלכותו יתברך זה בחינת התגלות ההתפארות הנ"ל מה שה' יתברך מתאר בעצמו ישראל שעל ידי זה עקר התגלות מלכותו יתברך כי אין מלך בלא עם, ועל כן כשישראל עובדין אותו יתברך ועושין רצונו יתברך שאזי ה' יתברך מתפאר בהם אזי מתגלה מלכותו יתברך כמו שכתוב "ה' מלך גאות לבש", גאות לבש הינו לבושי גאותו והתפארותו אזי ה' מלך כי עקר התגלות מלכותו הוא על ידי ההתפארות שמתפאר בישראל כנ"ל (וזה סוד מה שכתוב בכתבי האר"י ז"ל שעקר בגין המלכות על ידי תפארת והבון).

"נמצא שבשעת האכילה נתגלה ההתפארות שהוא בחינת התגלות מלכותו שנמשך בשעת האכילה כנ"ל כי כן דרך המלכות להראות כבוד עצרו ותפארתו ונגלותו בשעת סעודה שאז עקר התגלות מלכותו וכמו שכתוב "כשבת המלך על כסא מלכותו עשה משתה בהראתו את עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו" וכו' ומלכותא דארעא עינין מלכותא דרקיע ועל כן אמרו רבותינו זכרונם לברכה "אסור לאכל קדם התפלה שגאמר לא תאכלו על הדם לא תאכלו קדם שתתפללו על דמכם". כי אי אפשר לאכל

העלות על הדפוס דברים יקרים מפי ומפנינים, וראויים להכניסם לפני ולפנים.

והג"ר אברהם חיים אב"ד זלאטשוב מחבר ספר אורח לחיים כותב בהסכמתו:

'הנה קבלתי מכתב אדם גדול בענקים, ואדמה ואכנהו ולא ידעתי, ה"ה הרב הגדול בוצינא קדישא מופת הדור נ"י פ"ה ק"ש, החסיד המפורסם בנן של קדושים מחו' מוהר"ר נחמן נ"י, ובקש שאסכים על הדפסת ספרו הקדוש, וראיתי בו, ובמעט דבש שהטעמתי האירו עיני וראיתי שאין צריך להסכמותי, ובפרט שכבר הסכימו גדולי הדור גאוני זמנינו, אך אין מסרבין לגדול ובאתי כיהודא ועוד לקרא'...

והג"ר מאיר אב"ד ור"מ ומו"ץ בק"ק בראד כותב:

'הנה יד שלוחה אלי מן חד מבני חבריא ה"ה הרב המופלא ומופלג בתורה ובחסידות המפורסם מוהר"ר נחמן נ"י, הגדול בשם טוב גידולי הקדוש זרע קודש מחצבתו, נכד לה"ה הרב המפורסם בתורה ובחסידות ידיו רב לו בעשר ידות, בוצינא קדישא חסידא ופרישא קדוש יאמר לו כל רז לא אנס ליה, מו"ה ישראל בעש"ט ז"ל, והרב מוהר"ר נחמן הולך בעקבות אבותיו הקדושים ועשה חיבור לטהרה על דברי מאמרים אשר בש"ס שהמה סתומים וצריכים לדורשם, ואף שלא היה לי פנאי לעיין עליו אך אפס קצהו ראיתי שהרב הנ"ל טרח ביגיעה רבה לפענח כל נעלמים ועל מה אדניו הוטבעו חיכו ממתקים מה מתוק מדבש היוצא מהאר"י קדוש יאמר לו רבינו האר"י ז"ל, ולזאת נמנית במנין הראוי שכבר קדמוני הרבנים מובהקים גדולי זמנינו להביא החיבור של הרב מוהר"ן לבית הדפוס'...

והג"ר אפרים זלמן מרגליות מבראד בעל שו"ת בית אפרים וספר פרי תבואה ועוד, כתב בהסכמתו:

'שמוע שמעתי אפרים זה ימים כבר קל זיע סגיא דמשבחין ביה בדבר נחמן דאדם גדול הוא בתורה ובחסידות, איש קדוש מבין חידות, יודע תעלומות חכמה ושושן סודות, מפענח נעלמים ומגלה רזים במקרא תלמוד ואגדות, ירושה היא לו מאבותיו אבות מכלל דאיכא תולדות, שכן יונק מגידולי הקדוש חוטר מגזע האלקי המפורסם הבעש"ט זלה"ה איש חמודות, וזרעו לברכה זרע קודש שמם ומעשיהם עליהם מעידות, כי האנשים אנשי מידות, מושכים

הלבבות בחבלי מוסר השכל משמחי לב ומאירות עינים וכושל ברכים יקומו ועל רגליו מעמידות. ונפק מבנייהו אילנא רברבא ותקיפא ורב נחמן חסידא שמיה וכו', והצצתי ראשי פרקים כמצייץ מן החרכים, ומצאתי בהם דברים של טעם. לחם סתרים ינעם, וכל מה שבתוכו מצטרף לקודש, ונשאתי את ידי להיות מסכים הולך על דברת גדולי הדור אשר קדמוני'.

חמשת ההסכמות הללו לא היו היחידות, רבי נתן כותב בהקדמת הליקוטי מוהר"ן שניתנו עוד הסכמות מגדולי גאוני וחסידיו הדור, אלא שמוהר"ן לא רצה להדפיסם בהוצאה הראשונה, ואחר כך נאבדו, ונשארו בידי רבי נתן רק חמשת ההסכמות הנ"ל.

כמו כן היו למוהר"ן קשרי ידידות עם רבים מגדולי הצדיקים בימיו, ורבי נתן מספר³ כי בשעה שהסבא משפולי עורר את המחלוקת כנגדו, רצה להביא אגרות מהצדיקים המפורסמים שבדור כנגדו, אולם נעשה בדיוק להיפך, 'כי הגיעו אגרות מכל המפורסמים לרבינו הקדוש זכרונו לברכה, וכלם החזיקו ידם עם רבינו זכרונו לברכה באהבה רבה מאד, וכתבו מרורות להזקן הנ"ל. היינו הרב הגאון החסיד רבי לוי יצחק מברדיטשוב, והרב החסיד רבי גדליה מליניץ, והרב הקדוש זודו רבי ברוך זכרונו לברכה, והרב החסיד רבי זאב מטשארניאוסטרע, והרב הקדוש מורנו רבי אברהם קאליסקער מארץ ישראל, ומחותנו רבי ליבוש מוואלטיסק, ומחותנו רבי אברהם דב מחמעלניק, כולם כתבו אגרות בכבוד גדול ובאהבה עצומה לרבינו זכרונו לברכה'.

יודוע שרבי לוי יצחק מברדיטשוב החשיב מאד מאד את מוהר"ן ותלמידיו, והתבטא עליהם בהערכה מופלגת קבל עם ועדה. וסיפר רבי שמואל יצחק מטשערין שפעם אחת נסע יחד עם הרב מברדיטשוב בעגלה, ואמר לו הרב: 'תאמין לי, אם הייתי יודע שהעולם ישמעו בקולי, אז הייתי צועק בקול גדול מסוף העולם ועד סופו, שכל מי שרוצה להיות איש כשר וצדיק ועובד השם באמת, יהיה זהיר וזריז להתקרב להרב הקדוש רבי נחמן מברסלב, אך ידעתי נאמנה כי לא די לי שלא ישמעו בקולי, אף גם יתעורר על ידי זה מחלוקת גדול גם עלי. ואולי יש אחד שמהרהר בתשובה על ידי,

3. חיי מוהר"ן קכב.
4. חיי מוהר"ן שלג.

ואפסיד גם את זאת, על כן אני מוכרח לשתוק בענין זה'.

ובהזדמנות אחרת התבטא רבי לוי יצחק על מעלת המקורבים למוהר"ן: 'איפה שאני נוסע ומסתובב, אני רואה שאיפה שיש איזה טוב – הוא [מוהר"ן] כבר חטף זאת'⁵.

ובחזרתו מארץ ישראל ביקר מוהר"ן אצל הרה"ק רבי יצחק מנעסכז, תלמידו של המגיד מזלאטשוב, והרב מנעסכז נהג בו כבוד גדול וליווהו כשיצא מביתו אף שהיה חולה וחלש מאד, וכאשר חזר לביתו אמר: 'אלמלא לא באתי לעולם אלא בכדי שרבי נחמן יפסיע על המפתן שלי, די'.

ורבי נתן תלמידו כותב במכתבו הידוע לרב מסאווראן⁷: 'זה' אלקים אמת יודע כי דיברתי עם גדולי קדושי ישראל צדיקי יסודי עולם זכותם יגן עלינו. עם כולם דברתי הרבה גם אחר שזכיתי להתקרב לאדוננו מורנו ומוהר"ן המובהק הרב הקדוש מוהר"ן זכר צדיק לברכה. וכולם קירבו אותי באהבה רבה ובחביבה יתירה. ובפרט הרב הקדוש והנורא מברדיטשוב, ואחריו הרב הקדוש מחמעלניק, והרב הקדוש מורנו הרב שלום מפאריבישטש זכר צדיקים לברכה, ושאריו גדולי עולם, אצל כולם הייתי מתאבק בעפר רגליהם קודם שנתקרבתי אל אדוננו מורנו ורבינו המובהק זכר צדיק לברכה, ואחר כך. ואהבתם גברה עלי אחר כך ביותר, מחמת שראו שנשתגיתי לטובה יותר לשקוד על דלתי התורה והעבודה ביותר בעזרת השם יתברך, וכולם פרסו בשלומי זכרונו לברכה על ידי'.

ועוד כתב שם: 'אני עוסק בספריו הקדושים זה יותר משלושים ושתים שנה, וכבר זכיתי להדפיסם כמה פעמים עם הסכמות מגדולי ישראל מחברים מפורסמים גאוני עולם, ונתפשטו בכל ישראל, בפרט במדינות ליטא ורייסן ופולין גדול ובארץ ישראל. וכולם משבחים ואומרים שהם דברים נפלאים ואמתיים ופותחים שער לכל דופקי בתשובה, ומדריכים את האדם בדרך ישרה. לבד במדינתנו רבו המחלוקת מחמת דברי הבל שיצא מפי החולק הגדול עליו זכרונו לברכה' וכו' (הסבא משפולי).

מתוך החוברת מוהר"ן מברסלב – חיי משנתו ותורתו. ניתן לקבל במערכת

5. אבניה ברול את כח.
6. חיי מוהר"ן קיג.
7. עלים לתרופה מכתב קפז.

מעוניין לסייע בהדפסת העלון? התרומה שלך חשובה!
ניתן לתרום דרך אתר ומכשירי 'קהילות' בוקפת 'העולם היהודי', או דרך קו 'חניכי הישיבות' - ברסלב: 077-31-40-331 בשלוחה: 09.
(יש לעדכן אתונו על התרומה) לתרומה בדרכים נוספות נא להתקשר: 054-848-73-17

מנוי לגיליון המקורבים!
חדש! ניתן לעשות מנוי לקבלת עלון 'המקורבים' וכן את עלון 'הקבוצ' ב-20 ש"ח לחודש. לברורים: 054-848-73-17

עלון הקבוצ (י"ל ע"י ארגון 'הקבוצ') - ניתן לקבל את העלון בדוא"ל בשליחת בקשה לכתובת: vhecmu@gmail.com
עלון המקורבים - ניתן לקבל את העלון בדוא"ל בשליחת בקשה לכתובת: E0773140331@GMAIL.COM
שידורים 'למקורבים': נפתח מאגר שידורים ייחודי ואיכותי מבית 'הקבוצ', המיועד לבני הישיבות שהתקרבו לרביה"ק ומחפשים שידור בסגנון זה. להרשמה וקבלת טופס: 058-32-60-647 או בכתובת: GMAIL.COM@A9996560

מפיצי העלון ברחבי הארץ
בני ברק: אריה: 054-848-73-17 ירושלים: 052-716-052.
דרושים מפיצים בכל רחבי הארץ! נא צרו קשר במייל או בטל: 054-848-73-17

ניתן לקבל מידע כללי ומקיף בחסידות ע"י 'ברסלב גלובל' בכתובת האימייל: info@breslevglobal.com
בשבת אין לברור את העלון אלא על-מנת לקרוא ממנו מיד אפילו מעט

המקורבים
077-31-40-331
151-86-130-166
שמוענו ותחי נפשכם!
אמר רבינו הקדוש:
"רציתי שהעניין שלי יתפשט בלבבות האנשים המתמידים בעבודתם, כאנשי ליטא!"
(שי"ח שרפי קודש ח"ב, סימן נ"ד)